

Република Србија
ПРЕКРШАЈНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
6 Прж.бр. 4293/21
Дана 26.02.2021. године
Београд

Република Србија
Републичка радиодифузна агенција

ПРИМЉЕНО: 18 05. 2021			
Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
	05-759	19/21-5	

Прекршајни апелациони суд у Београду, у већу састављеном од судија: Гордане Ковић Марковић - председника већа, Невенке Димитријевић и Драге Шошкић - чланова већа, са судским помоћником Слађаном Јовановић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљених, правног лица Предузећа за маркетинг, издавачку делатност, радио и телевизију "HAPPY TV" д.о.о. Београд и одговорног лица у правном лицу Миломира Марића из Београда, због прекршаја из члана 78 став 1 тач. 3, 14, 15, 16, 32, 33 и став 2 Закона о оглашавању, решавајући по жалби браниоца окривљеног правног и одговорног лица, адвоката Александра Д. Радојевића из Београда – Земун, изјављеној против пресуде Прекршајног суда у Београду 26 Пр.бр. 18569/2019 од 04.01.2021. године, на основу одредаба члана 100 став 4, члана 269 став 4 и 275 Закона о прекршајима ("Службени гласник Републике Србије" бр. 65/2013, 13/2016, 98/2016 и 91/2019), у нејавној седници већа одржаној дана 26.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Усвајањем жалбе браниоца окривљених, правног лица Предузећа за маркетинг, издавачку делатност, радио и телевизију "HAPPY TV" д.о.о. Београд и одговорног лица у правном лицу Миломира Марића из Београда, адвоката Александра Д. Радојевића из Београда – Земун, као и по службеној дужности, ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Прекршајног суда у Београду 26 Пр.бр. 18569/2019 од 04.01.2021. године, тако што се против окривљених, правног лица "HAPPY TV" д.о.о. Београд и одговорног лица у правном лицу Миломира Марића из Београда, ОБУСТАВЉА прекршајни поступак вођен због прекршаја из члана 78 став 1 тач. 3, 14, 15, 16, 32, 33 и став 2 Закона о оглашавању, за све радње прекршаја описане у ст. I –IX изреке, учињене у периоду од 01.02.2019 - 26.02.2019. године, сходно одредбама члана 216 став 1 тачка 6 Закона о прекршајима, јер је наступила апсолутна застарелост за вођење прекршајног поступка.

У преосталом делу, само за радње прекршаја од 27.02.2019. године и 28.02.2019. године, ближе описане у ставу III, V, VII и IX изреке, квалификоване као прекршаји из члана 78 став 1 тач. 14, 15, 16, 33 и став 2 Закона о оглашавању, првостепена пресуда се укида, а предмет се у том делу враћа првостепеном суду на поновни поступак.

Образложење

Ожалбеном пресудом у девет ставова су окривљени, правно лице Предузеће за маркетинг, издавачку делатност, радио и телевизију "HAPPY TV" д.о.о. Београд и одговорно лице у правном лицу Миломир Марић из Београда, оглашени одговорним

због прекршаја из члана 78 став 1 тач. 3, 14, 15, 16, 32, 33 и став 2 Закона о оглашавању, почињених на начин, време и место како је наведено у изреци првостепене одлуке, па је окривљено правно лице за сваки од прекршаја по ставовима осуђено на новчану казну у износу од по 300.000,00 динара, те му је изречена јединствена новчана казна у укупном износу од 2.700.000,00 динара. Окривљено одговорно лице у правном лицу Миломир Марић за сваки од прекршаја описаних у ставовима од I до IX изреке пресуде осуђен је на новчану казну у износу од 50.000,00 динара, те му је изречена јединствена новчана казна у укупном износу од 450.000,00 динара. Истом одлуком су окривљени обавезани да плате трошкове прекршајног поступка, паушално одређене у износу од по 3.000,00 динара.

Против наведене пресуде благовремено је жалбу изјавио бранилац окривљених, правног лица и одговорног лица у правном лицу, адвокат Александар Радојевић из Земуна, побијајући одлуку због битне повреде одредаба поступка и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања. Наводи да се битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264 став 2 тачка 4 Закона о прекршајима огледа у повреди права на одбрану окривљеног прописану чланом 93 Закона о прекршајима. Указује да је дана 29.11.2019. године окривљено правно лице доставило суду писану одбрану којом је оспорило све прекршаје који му се стављају на терет захтевом за покретање прекршајног поступка, истакло нелогичности примећене у захтеву за покретање прекршајног поступка и предложило извођење доказа, пре свега испитивањем сведока запослених у Служби за надзор и анализу података код подносиоца захтева, и то Маје Моргенштерн и Маје Анђелковић, као и Марија Брудара, који је потписао извештај о неправилностима у вези са Законом о оглашавању за месец фебруар 2019. године. Уједно, наводи да је тражено да се изведе доказ вештачењем компакт дискова, које је подносилац захтева за покретање прекршајног поступка доставио, како би се утврдило да ли представља аутентичне снимке емитованог садржаја окривљеног правног лица. Након достављања писане одбране окривљеном правном лицу, као и браниоцима, суд није доставио никакав позив, обавештење или писмено све до пресуде коју је бранилац примио дана 25.01.2021. године. Сматра да је наведеним поступањем повређен члан 93 Закона о прекршајима, пре свега став 1 овог члана, будући да окривљенима није омогућено да се изјасне на чињенице и доказе у поступку, те с тим у вези указује и на сходну примену ЗКП-а. Указује на одлуке Прекршајног апелационог суда 10 Прж. 19290/19 од 13.09.2019. године, III- 309 Прж.бр. 86/17 од 17.01.2017. године, цитира делове одлуке, указујући и на повреду члана 33 Устава Републике Србије, побијајући одлуку на првом месту због повреде права на одбрану окривљених. Сматра да је потпуно незаконит приступ првостепеног суда опени доказа, мониторинга – извештаја за “HAPPY TV” за период 01.02.2019. године до 28.02.2019. године, будући да је овај доказ достављен и потписан уз захтев за покретање прекршајног поступка, а да је након примедбе окривљеног правног лица изнете у писаној одбрани, суд једноставно обавезао сведока Мају Моргенштерн да достави нови потписани примерак и тако један извештај не задовољава процесне услове да буде употребљен као доказ у поступку, постане валидан и законит. Поред наведеног, из образложења пресуде произилази да је суд прегледао снимљени материјал са компакт дискова, а нејасно је, уколико је суд извршио како сам наводи, увид у део предметних снимака са доставних компакт дискова, на који начин је утврдио да су наводни прекршаји учињени баш на начин и време како је наведено у захтеву за покретање прекршајног поступка за оне прекршаје које суд није непосредним опажањем видео на достављеним компакт дисковима (део у који суд није извршио увид). Чак и када би се као одрживо узело појашњење сведока да се материјал

прегледа “на прескок” недопустиво је да и суд на исти начин прегледа доказни материјал и своју пресуду заснује на оваквом начину оцене доказног материјала. Поред свега наведеног у питању је још један доказ о чијем извођењу окривљени, као ни бранилац нису никада обавештени. На овом месту указује и да ни на једном месту одлуке коју окривљени оспоравају, није наведено које компакт дискове је првостепени суд прегледао, који се то снимљени садржај на тим дисковима наводно налази и који наводни прекршаји су уочени прегледом тог материјала. Тачно је да је суд у пресуди објаснио зашто је одбио извођење доказа вештачењем, међутим жалба оспорава овакве разлоге сматрајући да су исти неодрживи, тим пре јер наводно веродостојност компакт дискова суд утврђује непосредним увидом у садржај истих, за коју радњу није квалификован и саслушањем сведока Маје Анђелковић и Маје Моргенштерн, чије квалификације су одбрани потпуно непознате. Имајући у виду наведено, окривљени сматра да је образложење крајње нелогично и правно мањкаво. Осим тога, мишљења је да је учињена и битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264 став 2 тачка 3 Закона о прекршајима, која се огледа у томе што одлука нема јасне и правилне разлоге, посебно разлоге у погледу утврђивања облика виности одговорног лица Миломира Марића, јер је суд донео пресуду без саслушања окривљеног одговорног лица, што се у истој и наводи, а навео је у својој одлуци да је утврдио да је Миломир Марић у време чињења прекршаја био урачунљив, односно могао је схватити значај свог чињења, као и да је био свестан да услед његовог чињења може наступити забрањена последица, па је на то пристао. Из наведеног је нејасно на који начин је суд утврдио да је окривљено одговорно лице поступало са евентаулним умишљајем. С тим у вези, указује да је суд био дужан да образложи свој став, у складу и са одлуком Врховног касационог суда, како је изречена у пресуди КЗЗ Пр.бр. 1/20 од 23.01.2020. године, у којој је наведено “ни у изреци, ни у образложењу првостепене прекршајне пресуде нису дати разлози о облику виности окривљеног, иако је кривица битно обележје прекршаја сагласно члану 18 Закона о прекршајима, што указује на обавезу означавања облика виности у изреци и у образложењу првостепене одлуке”. Како је првостепени прекршајни суд пропустио да да разлоге о облику виности почињена је битна повреда из члана 264 став 2 тачка 3 Закона о прекршајима. Имајући у виду све наведено жалилац предлаже да другостепени суд побијану одлуку укине, а предмет врати првостепеном суду на поновни поступак.

Суд је размотрио изјављену жалбу, списе вођеног прекршајног поступка у вези жалбених навода, истовремено поступајући по службеној дужности у смислу члана 272 Закона о прекршајима, па је утврдио да првостепена пресуда, по службеној дужности мора да се преиначи у делу, тако што ће да се обустави прекршајни поступак вођен против окривљених, правног лица и одговорног лица у правном лицу, због прекршаја из члана 78 став 1 тач. 3, 14, 15, 16, 32, 33 и став 2 Закона о оглашавању, за све радње прекршаја описане у ст. I –IX изреке, за који се окривљени терете да су их учинили у периоду од 01.02.2019 - 26.02.2019. године, сходно одредбама члана 216 став 1 тачка 6 Закона о прекршајима, јер је за ове радње наступила апсолутна застарелост за вођење прекршајног поступка. У преосталом делу, у погледу радњи прекршаја од 27. и 28.02.2019. године, за које се окривљени терет захтевом, усвајањем навода жалбе овај суд је нашао да је првостепена пресуда донета уз битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264 став 2 тач. 3 и 4 Закона о прекршајима, због чега је иста морала бити укинута.

Битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264 став 2 тачка 4 Закона о прекршајима огледа се у повреди права на одбрану окривљених. Наиме, првостепени суд је своју одлуку о одговорности окривљених за прекршаје који им се

захтевом за покретање прекршајног поступка ставља на терет засновао на материјалном доказу који је приложен од стране подносиоца захтева, као и исказима саслушаних сведока, а који су супротни одбрани окривљеног правног лица, при чему у списима предмета нема доказа да је окривљеном правном лицу и одговорном лицу у правном лицу омогућено упознавање са изјавама сведока, који су саслушани 26.11.2020. године, и изјашњење о истом, на шта жалба браниоца окривљених указује. Окривљени такође нису упознати са чињеницом да је првостепеном суду достављен и потписан мониторинг извештај РЕМ од 18.03.2019. године, у суд приспео дана 04.12.2020. године. Овај суд је приликом одлучивања имао у виду да је окривљено правно лице своју одбрану доставило дана 29.11.2019. године, да је суд дана 04.08.2020. године позвао окривљено одговорно лице у правном лицу да преузме писане, материјалне доказе у списима, те да се о поднетом захтеву и доказима изјасни писаним путем (али не под претњом последица пропуштања). Овај допис је примљен на адреси окривљеног правног лица дана 07.08.2020. године. Међутим, тек након тога је суд даље изводио доказе саслушањем сведока, уз прибављање потписаног извештаја РЕМ, чију је ваљаност (као непотписаног) оспоравала писана одбрана окривљеног правног лица.

Првостепени суд је био дужан да примени одредбу члана 93 став 1 Закона о прекршајима, која налаже да се пре доношења одлуке окривљеном мора пружити могућност да се изјасни о чињеницама и доказима који га терете и да изнесе све чињенице и доказе који му иду у корист.

С тим у вези, учињена је и битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264 став 2 тачка 3 Закона о прекршајима, која се огледа у нејасним разлозима за одлуку, у погледу оцене доказа и оцене одбране окривљеног правног лица, те утврђеног чињеничног стања. С обзиром на наведено, поступајући у смислу одредбе члана 275 Закона о прекршајима, Прекршајни апелациони суд је одлучио да првостепену пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак.

У поновном поступку првостепени суд ће отклонити повреде на које је указано овим решењем, тако што ће правилном применом одредаба Закона о прекршајима, пазећи на члан 93 став 1 Закона о прекршајима, несумњиво утврдити све одлучне чињенице, те потом донети нову, у свему закониту одлуку, уз јасне и правилне разлоге.

С обзиром на све наведено, одлучено је као у изреци.

Против овог решења жалба није дозвољена.

Решено у Прекршајном апелационом суду, дана 26.02.2021. године, под бројем 6-Прж 4293/21.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

Гордана Ковић Марковић

